

İSLAM BİRLİĞİ'NE DOĞRU

Giriş

Amerika Birleşik Devletleri'nin gündeme getirdiği "**Büyük Ortadoğu Projesi**" (BOP), neredeyse tüm İslam ülkelerini içine alan bir değişim stratejisi öngörmektedir. Bu stratejinin gerçekçiliği, gerçek amaçları ve muhtemel sonuçları halen tartışılmaktadır. Pek çok yorumcu, BOP çerçevesinde vaadedilen gelişmeler olumlu bile olsa, değişimin asıl olarak İslam dünyasının kendi dinamiklerinden gelmesi gerektiğine işaret etmektedir.

Önemli ve sevindirici olan nokta ise, burada karşımıza çıkmaktadır: İslam dünyasının kendi dinamiklerinin, kendi değer ve ilkelerinin gerektirdiği bir değişim projesi zaten vardır. Bu, büyük Osmanlı İmparatorluğu'nun yıkılmasından bu yana, dünyanın dört bir yanında milyonlarca Müslümanın kalbinde yaşayan bir hedef olan "İslam Birliği"dir.

İslam ülkelerini, kendi ulusal sınırlarını ve yapılarını korurken, aynen Avrupa Birliği'nde olduğu gibi bir üst otoriteye bağlayacak, böylece İslam dünyasının sorunlarını hızla çözecek ve Batı başta olmak üzere diğer medeniyetlerle de barışçı ilişkiler kuracak olan böyle bir birlik, bugün mümkündür. Osmanlı İmparatorluğu'nun yıkılmasından sonra gelen sömürgecilik ve sonra da Soğuk Savaş dönemleri İslam Birliği yönünde bir girişimin başlamasını engellemiştir. Ancak bu gibi statükoların ortadan kalktığı, ideolojilerin değil kimliklerin belirleyici hale geldiği, kitle iletişim teknolojisinin dünyanın dört bir yanındaki Müslümanları birbirlerine daha çok yakınlaştırdığı bir dönemde, "İslam Birliği" gerçekçi bir proje haline gelmiştir.

Bu yazı dizisinde, İslam dünyasının neden böyle bir birliğe ihtiyacı olduğunu ve bu birliğin nasıl kurulabileceğini inceleyeceğiz.

Günümüz Dünyası ve Müslümanların Durumu

Bugün dünyanın siyasi, ekonomik ve kültürel dengelerine baktığımızda, bu dengelere yön veren bir kaç ayrı uluslararası güç veya güç bloku olduğunu görürüz:

- 1) Amerika Birleşik Devletleri
- 2) Avrupa Birliği
- 3) Uzakdoğu Ülkeleri
- 4) Rusya ve Bağımsız Devletler Topluluğu üyeleri

Kuşkusuz bunlar arasında en güçlü olan unsur Amerika Birleşik Devletleri'dir. Diğer üç farklı güç bloku ise, kimi zaman ABD ile işbirliği yaparak kimi zamansa farklı pozisyonlar alarak dünyadaki olayların gelişimine kendi çıkar ve prensipleri açısından yön vermeye çalışmaktadırlar. Bu farklı güçlerin varlığı, en son yaşanan Irak krizinde de açık bir şekilde ortaya çıkmıştır.

Ancak bu tabloda son derece çarpık bir durum vardır: Dünya nüfusunun yaklaşık beşte birini oluşturan Müslümanlar, bu tablonun içinde bulunmamaktadır. Müslümanları temsil eden, onların inançlarını, dünya görüşlerini, menfaatlerini, taleplerini ifade eden, bunları uluslararası platformlarda savunan bir merkez yoktur.

Bu nedenledir ki, Müslümanlar şu anda dünyanın şekillenmesinde, olayları yönlendiren bir konumda değildirler. Müslümanlar için, diğer güçlerin aldıkları kararlar, ürettikleri stratejiler belirleyici olmaktadır.

Bu ise Müslümanlar için kabul edilebilir bir durum değildir.

Allah Kuran'da Müslümanların "**yeryüzünün halifeleri**" kılındığını bildirir. (Enam Suresi, 165) Müslümanlar, tüm yeryüzünde adaletin, hoşgörünün, merhametin temsilcileri olmakla, iyiliği emredip kötülükten men etmekle sorumludurlar. Allah'ın "**Şüphesiz Allah, size emanetleri ehline teslim etmenizi ve insanlar arasında hükmettiğinizde adaletle hükmetmenizi emrediyor**" hükmü (Nisa, 58) Müslümanların insanlar arasında adil birer hakim konumunda olmaları gerektiğini göstermektedir. Bir diğer ayette Allah "**Siz, insanlar için çıkarılmış hayırlı bir ümmetsiniz; maruf olanı emreder, münker olandan sakındırır ve Allah'a iman edersiniz**" buyurarak, Müslümanların insanların hayrı için yeryüzünde etkin olması gerektiğini bildirmektedir. (Ali İmran Suresi, 110)

Bir başka ayette de Allah, Müslüman ahlakının, yönlendirilmeyi değil adaletle yönlendirmeyi gerektirdiğini açıklamaktadır:

Allah şu örneği verdi: İki kişi; bunlardan birisi dilsiz, hiç bir şeye gücü yetmez ve her şeyiyle efendisinin üstünde (bir yük), o, onu hangi yöne gönderse bir hayır getirmez; şimdi bu, adaletle emreden ve dosdoğru yol üzerinde bulunanla eşit olabilir mi? (Nahl Suresi, 76)

Dolayısıyla Müslümanların, hem kendi meselelerinde hem de dünyanın tüm diğer meselelerinde, yönlendirilen değil yönlendiren olmaları, "adaletle emreden", iyiliği emredip kötülükten men eden güçlü yöneticiler olmaları gerektiği açıktır. Bu, Allah'ın Müslümanlar için takdir ettiği vazifedir.

İslam'ın Tarihteki Görkemli Medeniyeti

Nitekim Müslümanlar tarihte bu vazifeyi yerine getirmiştir. İslam, Peygamberimiz (s.a.v.) devrinden başlayarak, yeryüzünde büyük bir başarıya ve güce ulaşmıştır. Peygamberimizin (s.a.v.) vefatından sadece bir kaç on yıl sonra, Müslümanlar dünyanın en büyük "süpergücü" haline gelmişlerdir. Yalnızca askeri ve siyasi yönden değil, aynı zamanda bilim, kültür, sanat, tıp, felsefe, yaşam standardı gibi farklı alanlarda da İslam dünyası yüzyıllar boyu dünyanın merkezi ve öncüsü olmuştur. İslam tarihine baktığımızda, asr-ı saadetten bu yana geçen 14 asrın ilk 12'sinde, Müslüman devletlerin dünyanın en büyük güçleri arasında yer aldığını görürüz. Müslümanların siyasi, askeri, bilimsel, kültürel anlamda geri kalması, geçtiğimiz iki yüzyıla has olan "olağandışı" bir durumdur.

Günümüz Müslümanlarının, İslam medeniyetinin bu görkemli geçmişini iyi bilmeleri, bunun hem onur hem de sorumluluğunu taşımaları gerekmektedir. Müslümanlar, diğer inançların ve medeniyetlerin temsilcileri tarafından hep gıptayla ve hayranlıkla izlenmişlerdir. Ünlü Ortadoğu uzmanı Daniel Pipes, bir makalesinde Müslümanların kendilerine güvenlerinden bahsettikten sonra şu yorumu yapar:

"Bu özgüveni sağlayan etkenlerden biri de, İslam'ın ilk 6 yüzyılında ve daha da sonrasındaki olağanüstü başarıların hatırasıdır. Bu dönemde İslam dünyanın en ileri kültürüydü; Müslümanlar en iyi sağlık standartlarına, en uzun ortalama yaşam sürelerine, en yüksek okuma-yazma oranlarına sahiptiler. Bilimsel ve teknik araştırmaların çoğu onların kontrolündeydi ve genellikle muzaffer ordular kuruyorlardı. Bu başarı trendi, ilk baştan beri açıkça ortadaydı. MS 622 yılında Hz. Muhhammed Mekke'den göç etmiş, ancak 8 yıl sonra kente onun yöneticisi olarak dönmüştü. Henüz daha 715 yılında, Müslüman fatihler Batı'da İspanya'dan Doğu'da Hindistan'a kadar uzanan bir imparatorluk kurmuşlardı. Müslüman olmak, kazanan bir medeniyete ait olmak anlamına geliyordu." (Daniel Pipes, The National Interest, Bahar 2000, s. 87)

Kuşkusuz bugünün Müslümanlarının görevi sadece bu görkemli geçmişle övünmek değil, günümüzde ve gelecekte de İslam medeniyetini yükseltmek için çalışmaktır. Nitekim geçmiştekine benzer bir ihtişamın bugün de yeniden inşa edilmesi, Müslümanların yeniden dünyaya ışık tutan bir kültür ve medeniyet önderleri olmaları mümkündür. Ancak bu yönde yapılacak her türlü çalışmanın öncelikle, birlik ve beraberlik ruhu içinde gerçekleştirilmesi gereklidir. Kişisel menfaat endişelerini bir kenara bırakan, farklılıkları hoşgörü ile karşılayan, gücünü ve enerjisini yalnızca İslam'ın, Müslümanların ve insanlığın hayrına kullanan, çoğulculuktan yana olan, uzlaşmacı ve barışsever bir kültür Müslümanlar arasında egemen olursa, İslam dünyası, 21. yüzyılın en büyük medeniyetlerinden birini inşa edebilir. Sevgi, merhamet, anlayış, tolerans gibi İslam ahlakının da temeli olan değerler sayesinde, bugün bir kısım Müslüman ülkelerde hakim olan despot yönetimlerin de sonu gelecek, kültürel ve ekonomik olarak kalkınma sağlanacak, dünyanın çeşitli bölgelerinde baskı altına alınan, zulme uğrayan, acımasızca katledilen Müslümanlar barışa ve güvenliğe kavuşacak ve, Allah'ın izni ile, asr-ı saadet döneminin bir benzeri 21. yüzyılda yeniden yaşanacaktır.

Tarihten Bir Örnek: Selahaddin Eyyubi'nin İslam Birliği

Haçlılar karşısındaki İslam dünyasının durumu, İslam Birliği'nin neden ve nasıl kurulması gerektiğini gösteren önemli bir tarihsel ders içermektedir.

1096 yılında başlatılan ilk Haçlı seferinin orduları Ortadoğu'ya ulaştığında, Müslümanlar, aralarında çeşitli anlaşmazlıklar ve çekişmeler bulunan emirliklere bölünmüşlerdi. Bu bölünmüşlük nedeniyle Avrupa'dan gelen bu barbar işgalcilere karşı direnemediler. 1099 yılında Kudüs'te korkunç bir katliam yaparak kurulan Haçlı Krallığı, on yıllar boyunca Müslümanların bu bölünmüşlüğünden yararlandı. Ancak büyük İslam kumandanı Selahaddin Eyyubi'nin Müslüman emirlikleri tek tek kendi idaresi altına alıp birleştirmesiyle birlikte, Müslümanlar Haçlı işgalcilere karşı koyabilecek bir güce ulaştı.

Yine de Müslümanların Haçlıları yenilgiye uğratması bir günde olmayacaktı. Selahaddin Eyyubi, Müslümanları tek bir bayrak altında birleştirirken, bir yandan da ilmi ve ahlaki bir uyanış başlatmıştı. *Encyclopedia Britannica*'da belirtildiği gibi:

"Müslümanların dini kurumlarını teşvik etmek ve yaymak, (Selahaddin Eyyubi'nin) politikasının temel parçalarından biriydi. Bilim adamlarına ve din alimlerine sahip çıktı, onların kullanımı için üniversiteler ve camiler kurdu ve onlara İslam dünyasının yararına pek çok eser yazdırdı... Ahlakî yeniden doğuşla birlikte, ki bu onun kendi kişisel yaşamının da gerçekçi bir faktörüydü, kendisinden beş yüzyıl önce bilinen dünyanın yarısını fethetmiş olan ilk nesil Müslümanların kararlılığını ve şevkini yeniden uyandırmaya çalıştı."

İlmi, ahlakî ve imani yükseliş, Müslümanların siyasi birliğiyle de birleşince, İslam medeniyeti bir kez daha yükseldi: Selahaddin Eyyubi'nin komutasındaki birleşik İslam ordusu 1187'deki Hittin Savaşı'nda -kendi içlerinde parçalanmalar ve huzursuzluklar yaşayan- Haçlı ordusunu bozguna uğrattı ve ardından Kudüs dahil olmak üzere Haçlı işgali altındaki Filistin topraklarının tamamına yakını kurtarıldı.

Selahaddin Eyyubi'nin ve onun önderliğinde kurulan İslam Birliği'nin en dikkat çeken yönü ise, Kuran ahlakının gereği olan adalet, ılımlılık ve barışçılık gibi erdemleri en iyi biçimde temsil etmesiydi. Selahaddin Eyyubi genellikle Haçlılara karşı kazandığı askeri zaferle anılır, ancak onun çok belirgin bir diğer özelliği gerek Haçlılara gerekse tüm diğer Hristiyanlara karşı son derece adil ve bağışlayıcı davranmasıydı. Haçlılar Müslümanlara karşı çok büyük zulümler uygulamalarına rağmen, Selahaddin Eyyubi onlardan intikam almamış, Kudüs'ü fethettiğinde kentteki hiçbir Hristiyanı zarar verilmemişti. Selahaddin Eyyubi'nin bu konudaki dikkat çekici bir başka yönü, kendi tarafındaki radikalleri de dizginlemiş olmasıydı. III. Haçlı Seferi'ni yöneten İngiliz Kralı Richard'ın Akra Kalesi'nde 3 bin Müslüman sivil acımasızca katletmesi üzerine, bazı kişiler intikam arayışına girmişler ve bunu da Yafa kentindeki (bugünkü Tel-Aviv) Hristiyanlara karşı toplu bir kıyım girişerek uygulamak istemişlerdi. Selahaddin Eyyubi, kendi ordusu içindeki bu radikal eğilimi durdurmak, yatıştırmak ve Yafa'daki Hristiyanlara güvenlik sağlamak için büyük çaba gösterdi ve bunda da başarılı oldu.

Sonunda Selahaddin Eyyubi, Haçlılara birtakım imtiyazlar ve imkanlar vererek, kutsal topraklara barış getirmeyi de başardı. 28 Ağustos 1192'de Haçlılarla Müslümanlar arasında barış anlaşması imzalandı. Bunun ardından Selahaddin Eyyubi, bu kenti ele geçirmek için binlerce Müslümanı öldürmüş olan Haçlı komutanlarına büyük bir jestte bulunarak, onları kendisinin misafiri olarak Kudüs'e davet etti. Kudüs'ü ziyaret eden Haçlı komutanlar, Müslümanlarda gördükleri bu büyük bağışlayıcılık, hoşgörü ve adalet karşısında hayranlıklarını gizleyemediler. Selahaddin Eyyubi bir keresinde, düşmanı olan İngiliz Kralı Richard'ın hasta olduğunu öğrenmiş, bunun üzerine ona özel doktorunu ve ateşini dindirmesi için kar göndermişti. Selahaddin Eyyubi'nin Kuran ahlakına dayanan bu yüksek ahlakî, onu tüm Avrupa'da efsaneleştirdi.

Kısacası, Selahaddin Eyyubi'nin kurmuş olduğu İslam Birliği, Müslümanlara hem güç ve zafer vermiş, hem de İslam ahlakının özündeki adalet, hoşgörü, barışseverlik gibi erdemlerin hayata geçirilmesine imkan tanımıştı. Müslümanlar hem İslam'a hizmet etmek için harekete geçirilmişler, hem de Müslümanlar arasında doğan bazı radikal eğilimler engellenerek, Kuran ahlakına göre Müslümanların nasıl olması gerektiği gösterilmişti.

Selahaddin Eyyubi'nin kurduğu İslam Birliği'nden bugüne dek tam 8 yüzyıl geçti. Ama, tam da onun zamanındaki nedenlerle, bugün de Müslümanlar için bir İslam Birliği gereklidir. Elbette bugün İslam dünyasına karşı Haçlılar devrinde olduğu gibi birleşik bir askeri saldırı söz konusu değildir, ama İslam dünyası, farklı coğrafyalarda farklı tehditler altındadır. Dahası, İslam dünyası diğer medeniyetlerin gerisinde kalmış, bilim, teknoloji, kültür, sanat, düşünce gibi alanlarda -uzun zaman dünyanın öncüsü olmasına karşın- geri duruma düşmüştür. Öte yandan diğer medeniyetlerde üretilen birtakım yanlış felsefe ve ideolojiler de, 19. yüzyıldan itibaren İslam dünyasına taşınmakta, Kuran ahlakını tam anlamıyla bilmeyen bazı Müslümanları etkisi altına almaktadır. İslam'ı temsil etme iddiasıyla ortaya çıkan, ama gerçekte İslam ahlakına tamamen aykırı vahşetler uygulayan bazı radikaller ise, İslam ile diğer medeniyetler arasında çatışma körüklemek isteyenlere, çoğu kez bilmeyerek, hizmet etmektedirler.

Tüm bunların son bulması, Müslümanların yeniden dünyaya yön veren, ışık tutan, adalet ve barış getiren, kendisine gıpta edilen bir medeniyet kurmaları içinse, bir zamanlar Selahaddin Eyyubi'nin izlediği yöntemin izlenmesi gereklidir: **İslam dünyasında ahlakî, ilmi, imani bir yeniden doğuş başlatmak ve bir yandan da Müslümanların siyasi birliğini sağlamak.**

Osmanlı'nın Çöküşü ve Sonuçları

Geçtiğimiz iki yüzyılda Müslüman ülkelerin neden Batı karşısında geri düştüklerine baktığımızda, birbirini izleyen iki süreç görürüz: Bunların birisi, İslam dünyasının askeri, bilimsel, kültürel ve ekonomik yönden Batı'nın gerisinde kalması ve bu yüzden zayıflamasıdır. 19. yüzyıl, bu durumun ortaya çıktığı devir olmuştur. Bunu izleyen süreç ise, Müslümanların birliğinin parçalanması, bağımsızlıklarını kaybetmeleri ve Batılı güçlerin yönetimi altına girmeleridir. Bu da, büyük Osmanlı İmparatorluğu'nun parçalanması ile birlikte, 20. yüzyılın başında gerçekleşmiştir. Osmanlı İmparatorluğu'nun asırlar boyunca İslami bir adalet, barış ve hoşgörüyle yönettiği topraklardaki Müslüman halklar, Batılı sömürgeci devletlerin egemenliğine girmiştir. Bu devletlerin kendi çıkarlarına uygun olarak yaptıkları düzenlemeler ve Ortadoğu'ya soktukları işgalci bir güç (İsrail), halen büyük bir sorun olmaya devam etmektedir.

İslam dünyasının, Allah'ın Müslümanlar için takdir ettiği gibi yeniden dünyaya yön veren bir güç olması ve son iki yüzyılda bulunduğu durumdan kurtulması içinse, iki ayrı hamleyle ihtiyaç vardır:

1) Müslümanların bilim, kültür, ekonomi gibi alanlarda büyük bir atılım yapmaları.

2) İslam dünyasının parçalanmışlığını ortadan kaldıracak, tüm Müslüman ülkeleri ortak bir platformda bir araya getirerek "tek ses" haline getirecek bir "İslam Birliği"nin kurulması.

Gerçekte, bu iki hamle de birbirleriyle son derece yakından ilgilidir. Müslüman ülkelerin kalkınmaları ve güçlenmeleri, İslam Birliği'nin kurulmasının yolunu açacaktır. İslam Birliği ise, İslam ülkeleri arasındaki işbirliği ve dayanışmayı artırarak ve İslam dünyasını uluslararası boyutta söz sahibi kılarak, İslam dünyasının kalkınmasını sağlayacaktır.

Ancak ikinci hamle, yani İslam Birliği'nin kurulması, daha da ivedilikle ele alınması gereken bir meseledir. Çünkü daha çabuk hayata geçirilmesi mümkündür ve ayrıca dünyanın içinde bulunduğu şartlar açısından da son derece aciliyetlidir.

Bugün İslam Dünyası'nda böyle bir birlik yoktur. **İslam Konferansı Örgütü** vardır, ama bunun fonksiyonları ve etkisi çok zayıftır. Arap Müslüman ülkelerini biraraya getiren bir **Arap Birliği** vardır; ancak bu da sadece Arap ülkelerini biraraya getirdiği için İslam Dünyası'nı temsil edememekte ve arkasında İslam Dünyası bulunmadığı için de yeterince etkili olmamaktadır. Bu gibi, bölgesel, etnik veya tarihsel kimliklere değil, sadece Müslüman kimliğine dayalı olan ve dolayısıyla yeryüzündeki tüm Müslüman topluluklara hitap eden bir birlik kurulması gerekmektedir.

Günümüz dünyası bunu mümkün ve hatta gerekli kılmaktadır. Bundan 20 yıl önce bir İslam Birliği kurulmasını savunmak çok zor olurdu. Çünkü dünya ABD ile Sovyetler Birliği'nin başını çektiği iki siyasi kutba bölünmüştü ve ülkeler arasındaki ilişkileri, hatta toplumların ve bireylerin kimliklerini belirleyen en önemli unsur siyasi ideolojilerdi. Soğuk Savaş'ın bitmesinin ardından ise ideolojilerin değil, medeniyetlerin belirleyici olduğu yeni bir tablo ortaya çıkmıştır. Bu tabloyu en yükses sesle ifade edenlerin başında gelen Amerikalı siyaset bilimci Samuel Huntington — her ne kadar medeniyetler arasında çatışma öngörmekle hata yapmış olsa da — tüm dünya Müslümanlarının tek bir "İslam Medeniyeti" oluşturduğunu ifade etmekle, bir gerçeği dile getirmiştir.

İşte bu nedenlerle; tüm İslam ülkelerini ortak bir platformda biraraya getirecek, ortak İslami esaslar ve değerlere dayalı ve aldığı kararlarla tüm İslam dünyasını temsil edecek bir **İslam Ülkeleri Birliği**'nin kurulması, son derece acil bir ihtiyaçtır.

Nasıl Bir Birlik?

Avrupa Birliği, İslam Birliği için bir örnek olabilir. Avrupa Birliği'nin özelliği, üye ülkelerin tümünün kendi ulusal egemenliklerini, kendi yönetim sistemlerini, devlet mekanizmalarını korumaları, ancak bunun yanında, "Avrupa kültürü" üzerine inşa edilmiş bir değerler sistemini kabul etmeleridir. Bu değerler sistemi üzerinde, birbirleri ile siyasi, ekonomik, kültürel iş birliği yapmaları; bu iş birliğini yürütecek ve tüm Avrupa adına hareket edebilecek merkezi yasama ve yürütme organlarına sahip olmalarıdır.

İslam Birliği de, üye ülkelerin ulusal bağımsızlıklarını ve millî sınırlarını muhafaza ettikleri, her ülkenin kendi ulusal hak ve çıkarlarını koruyabileceği bir yapı olmalıdır. Ama tüm bu egemen ülkeleri, ortak bir "İslam kültürü" içinde birleştirecek bir vizyon, bu vizyon uyarınca ortak politikalar geliştirecek ve uygulayacak karar ve yürütme organları oluşturulmalıdır. Amaç, devletlerin yapısal olarak birleşmeleri değil, ortak politika ve menfaatler çevresinde birleşmesi ve bu politikaların hayata geçirilmesinde birliğin yaptırım gücünün olmasıdır.

İslam Birliği değişen siyasi koşullara kolaylıkla uyum sağlayabilecek bir esnekliğe ve gerekli stratejileri geliştirebilecek bir ileri görüşlülüğe sahip olmak zorundadır. Dünyadaki gelişmeler karşısında yalnızca reaktif tepkiler veren, kınamak ya da kanaat belirtmekle yetinen bir organizasyon değil, inisiyatif kullanabilen aktif bir merkeze ihtiyaç duyulduğu açıktır. Bu merkezin sürekli takip ve koordinasyon görevini üstlenmesi, faaliyetlerinin tüm üye ülkelerin menfaatlerini kuşatıcı olması gerekir. Bu birlik tüm gelişmeleri objektif bir yaklaşımla değerlendirerek, tüm İslam dünyasının taleplerini göz önünde bulundurmalıdır. Üye ülkeler arasında oluşabilecek bunalımları giderici, çıkar çatışmalarını ortadan kaldıracı ve Müslümanların diğer toplumlarla ilişkilerinde onları koruyucu bir mekanizma olarak görev yapacak İslam Birliği, İslam dünyasının kültürel, ekonomik ve siyasi etkinliğini artıracaktır.

İslam Birliği'nin Müslümanları tek bir güç haline getirebilmesi ve Müslüman ülkeleri birbiri ile bütünleştiren bir yapı olabilmesi için, çağdaş toplumsal değerleri koruması, hukuka ve insan haklarına saygılı olması, demokratik anlayış üzerine inşa edilmesi de son derece önemlidir. Bu değerlerin İslam ahlakının özü olduğu unutulmamalıdır.

1) İslam dünyasının tümüne hitap edebilmeli, dolayısıyla en temel İslami değerlere ve esaslara dayanmalı, belirli bir mezhebin veya tarikatın temsilcisi olmamalıdır.

2) İnsan haklarına, demokrasiye, serbest girişimcilığe destek vermeli, İslam dünyasının ekonomik, kültürel ve bilimsel yönden kalkınmasını temel hedef olarak belirlemelidir.

3) Diğer ülkeler ve medeniyetlerle son derece barışçıl ve uyumlu ilişkiler kurmalı, kitle imha silahlarının kontrolü, terörizm, uluslararası suç, çevre gibi konularda uluslararası topluluk ve Birleşmiş Milletler ile iş birliği yapmalıdır.

4) İslam dünyasındaki azınlıkların (örneğin Yahudi ve Hristiyanların) ve İslam ülkelerine gelen yabancıların haklarının korunması, kendilerine güvenlik sağlanması ve saygı gösterilmesi gibi konuları öncelikli olarak ele almalı, dinlerarası diyalog ve iş birliğine önem vermelidir.

5) Filistin, Keşmir, Moro gibi, Müslümanlar ile Müslüman olmayan halkları karşı karşıya getiren sorunlara; her iki taraf için de bazı kazançlar ve bazı tavizler öngören, adil ve barışçıl çözümler getirilmesine önem vermelidir. Hem Müslümanların haklarını savunmalı hem de söz konusu sorunların, İslam dünyasındaki bazı radikal unsurlar tarafından çözümsüzlüğe itilmesine mani olmalıdır.

İslam dünyasının böylesine akılcı, sağduyulu ve adil bir liderliğe kavuşması, hem bugün pek çok sorunla karşı karşıya bulunan 1.2 milyar Müslüman için, hem de dünyanın tüm diğer insanları için çok hayırlı olacaktır. Kuran ahlakına dayalı olarak kurulacak bir İslam Birliği, tüm dünyanın adalet ve güvenlik bulmasına, Kuran ahlakının getirdiği tavır mükemmeliği sayesinde huzurun yerleşmesine aracı olacaktır.

Müslümanlar, Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'in devrinden bu yana, insanlığa; akıl, bilim, düşünce, sanat, kültür, medeniyet gibi alanlarda öncülük etmiş, "insanların hayrı"na dev eserler ortaya koymuşlardır. Avrupa Ortaçağ'ın karanlığında iken, dünyaya bilimi, akılcılığı, tıbbı, sanatı, temizliği ve diğer pek çok hasleti Müslümanlar öğretmiştir. Kuran'ın nurundan ve hikmetinden kaynaklanan bu İslami yükselişi tekrar başlatmak için, geçmişte olduğu gibi bugün de Müslümanların Kuran ahlakını ve Peygamber Efendimizin (s.a.v.) sünnetini temel alan bir yol göstericiliğe ihtiyaçları vardır.

Türkiye'ye Düşen Görev

İslam Birliği konusunda tüm İslam ülkelerinin yanında Türkiye'ye büyük bir rol düştüğünü belirtmek gerekir. Çünkü Türkiye, sözünü ettiğimiz manada bir İslam Birliği'ni kurmuş ve 5 yüzyıldan uzun bir süre başarıyla idare etmiş olan Osmanlı İmparatorluğu'nun mirasçısıdır. Bu sorumluluğu tekrar üstlenebilecek bir toplumsal alt yapıya ve devlet geleneğine sahiptir. Dahası Türkiye, İslam dünyasının Batı ile ilişkileri en gelişmiş ülkesidir ki, bu Batı ile İslam dünyasındaki sorunların çözümünde arabuluculuk yapabilmesine olanak sağlar. Türkiye'nin tarihsel olarak hoşgörülü ve mutedil bir anlayışa sahip olması; Türkiye'nin İslam dünyasında dar bir mezhebi değil, dünya Müslümanlarının büyük çoğunluğunun izlediği Ehli Sünnet inancını temsil etmesi de, onu İslam Birliği'ne önderlik etmeye aday kılan önemli bir vasıftır.

Bugün bunu Batılılar dahi görmekte ve ifade etmektedirler. ABD'li pek çok yorumcu, Türkiye'nin, İslam dünyasının büyük bölümünü asırlar boyu yönetmiş olan büyük Osmanlı İmparatorluğu'nun mirasçısı olarak, 21. yüzyılda İslam dünyasını kalkındırma ve ilerletme projesinin baş aktörü olması gerektiğini söylemektedir. *Los Angeles Times* yazarı Jonathan Power da, "İslam Dünyasının Rönesansı İçin Sahne Hazır" (Stage Is Set for Islamic World Renaissance) başlıklı 28 Ağustos 2003 tarihli yazısında bu gerçeğe değinerek şöyle yazmıştır:

"İslam dünyasının tarihteki önemli yerini yeniden alarak büyük bir entellektüel, bilimsel ve kaçınılmaz olarak askeri güç haline gelmesi muhtemeldir... **İslam'ın bu rönesansı çok uzak olmayan bir gelecekte gerçekleşecekse, bunun nedeni İslam dünyasındaki medeniyet köklerinin çok derinlere uzanmasıdır. Orada kesinlikle önemli bir beyin gücü vardır. Bu sadece doğru siyasi yapıların oluşması meselesidir. Modern dünyada belki şu an kilitli olan potansiyeli bir demokrasi açabilir ki, modern Türkiye bize bunu işaret etmektedir.**"

Elbette bu, Türkiye'nin Avrupa Birliği hedefinden ve Batı dünyası ile ittifak stratejisinden vazgeçmesi anlamına gelmemektedir. Türkiye, hem Avrupa Birliği'nin hem de "Neo-Osmanlı Birlik" in üyesi olabilir ve bu iki büyük medeniyeti birbirine bağlayan bir köprü görevi üstlenebilir.

Türkiye; devlet tecrübesiyle, ordusuyla, bürokrasisiyle, aydınlarıyla, halkıyla, kültür ve medeniyeti ile bu büyük projeye öncülük etmeye layık ve ehildir. Tarih, bunun kanıtları ile doludur. Peygamber efendimizin (s.a.v.) İslam dünyası için Türklerin önemine dikkat çeken hadisleri, umulur ki, bu şekilde bir kez daha gerçekleşecek ve büyük Türk milleti, inşa'Allah neo-Osmanlı birliğin önderi olarak, 21. yüzyıla damgasını vuracaktır.

Tüm Müslümanlara Çağrı

Bugün artık tüm dünyada din ahlakına uygun olmayan fikir sistemleri çökmeye yüz tutmuş, insanlar Allah'a imana ve din ahlakına yönelmeye başlamışlardır. Dahası İslam, dünya gündeminin en önemli konusu olmuş, insanlığın dikkati Hak dine çevrilmiştir. İçinde bulunduğumuz devrin teknolojik imkanları ise, Müslümanların hem birbirleri ile iş birliği yapmalarını kolaylaştırmış hem de insanlara İslam ahlakının güzelliklerini anlatmak için her türlü kitle iletişim imkanını sağlamıştır.

Ancak bir taraftan da İslam dünyasının bir kısmında fakirlik ve cehalet vardır. Bundan yararlanan birtakım kimseler, sözde İslam adına İslam dışı eylemler yaparak, dünyanın gözünde Müslümanları zan altında bırakmaktadırlar. İslam ahlakına karşı olan bazı çevreler de, Müslümanların bu durumundan yararlanarak onlara karşı her türlü zulmü uygulamakta, daha büyük zulümleri de planlamaktadırlar. Çözüm, tüm Müslümanları birleştirecek ve onlara doğru yolu gösterecek bir İslam Birliği'nin kurulmasıdır. İslam Birliği'nin kurulması için çalışmak, her Müslümanın görevidir:

Tüm Müslüman hükümetler, İslam Birliği'ne hazırlanmalıdır. Diğer Müslüman ülkelerle aralarındaki ilişkileri geliştirmeli, bir yandan da gerçek İslam ahlakının kendi ülkelerinde de daha iyi yerleşmesi için kültürel faaliyetlerde bulunmalıdırlar.

Tüm Müslüman sivil toplum kuruluşları, çeşitli organizasyonlar, vakıflar, medya mensupları, kanaat önderleri; Müslümanlar arasındaki ayrımların giderilmesi, birlik ve beraberliğin sağlanması için çaba göstermelidirler.

Her Müslüman birey, gittiği camide, okuduğu okulda, iş yerinde, ziyaret ettiği internet platformunda, üyesi olduğu vakıfta veya kuruluştaki, dünya Müslümanlarının birliği için çaba göstermeli, diğer Müslümanları bu konuda teşvik etmelidir.

Dünyaya ışık tutacak, hem Müslümanlara hem gayrimüslimlere güzellik sunacak, yeryüzüne adalet ve barış getirecek o büyük İslam medeniyetinin yeniden yeşermesi tüm Müslümanların duasıdır. Allah'ın izni ile, İslam Birliği'nin kurulması, tüm bu güzelliklere bir vesile olacaktır.

Bu kutlu görevde hizmet yüklenmek isteyen Müslümanlar;

Gelin, Müslümanların arasını bulalım. Birbirinin camisinde namaz kılmayan, selamlaşmayan, birbirinin yazdığı kitabı okumayan, ufak bir fikir farklılığı nedeniyle kardeşine düşman kesilen Müslümanların arasını bulalım. Bu gibi yapay ayrımlar kalsın. Allah'ın evleri olan camiler, şu veya bu grubun, şu veya bu mezhebin değil, tüm Müslümanların mescidi olsun. Her Müslüman birbiriyle selamlaşsın, birbiri ile sohbet etsin. Birbirine hoşgörü göstere. Cemaatsel veya kişisel uzlaşmazlıklar son bulsun. Ve tüm Müslümanlar, elbirliği yaparak, tevazu ve hoşgörü içinde, Allah'a daha çok yaklaşmak, O'nun dinine daha çok hizmet etmek için çalışsınlar.

Ve Allah'ın bizlere verdiği şu emri hiçbir zaman unutmasınlar:

"Allah'ın ipine hepiniz sımsıkı sarılın. Dağılıp ayrılmayın. Ve Allah'ın sizin üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani siz düşmanlar idiniz. O, kalplerinizin arasını uzlaştırıp-ısındırdı ve siz O'nun nimetiyle kardeşler olarak sabahladınız. Yine siz, tam ateş çukurunun kıyısında iken, oradan sizi kurtardı. Umulur ki hidayete erersiniz diye, Allah, size ayetlerini böyle açıklar." (Al-i İmran Suresi, 103)